

РЕШЕНИЕ

№ 6702

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 12.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **4042** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. с чл. 26б, ал. 5 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (ЗМДВИП).

Образувано е по жалба на „Ениуер и Радо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от А. М. М.-управител, чрез адв. Б. П. П.- САК срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № BG16RFOP002-2.095- 2852/28.03.2022 г., издаден от началник на сектор в Отдел „Проверки“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП П.- офис С. З., потвърден с Решение № АУПДВ-5/20.04.2022 г. на директора на ТД на НАП [населено място], с който е установен: 1. размер на неправомерно получени средства, недължимо платени или надплатени суми–21 868,70 лв.; 2. Размер на дължима законна лихва по фаза 1 за периода от 30.02.2021г. до 28.03.2022г.– 991.35 лв. и по фаза 2 за периода от 21.05.2021г. до 28.03.2022г.– 1063.99 лв. Жалбоподателят твърди, че като дружество осъществяващо основна икономическа дейност 7912 „Туроператорска дейност“, е пряко засегнато от всички Заповеди на Министъра на здравеопазването, които са включени в обхвата на схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2095 и BG16RFOP002-2.097 „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“, тъй като във всичките е предвидено

преустановяване организирането на екскурзии и груповите посещения на туристически обекти. Позовава се на точка 11.1 от Условието за кандидатстване и условията за изпълнение, приети и утвърдени от НАП въз основа на Решение на Министерски съвет № 947 от 18.12.2020 г., уреждаща критериите за допустимост на кандидатите, като съгласно подточка 4, за да е допустим, кандидатът трябва да е преустановил или ограничил дейността си в резултат на следните заповеди на Министъра на здравеопазването Заповеди №№ РД-01- 626/27.10.2020 г., РД-01-655/13.11.2020 г., РД-01-677/25.11.2020 г. и РД-01-718/18.12.2020 г., РД-01-20/15.01.2021 г., РД-01-52/26.01.2021 г. и РД-01-132/26.02.2021 г.. Изтъква се, че дружеството е допустим кандидат, тъй като развива основна или допълнителна икономическа дейност в изброените кодове/сектори съгласно К., един от които е 79 „Туристическа агентска и туроператорска дейност; други дейности, свързани с пътувания и резервации“. Оспорва се извода, че дейността на „Ениуер и Радо“ ЕООД е била преустановена, считано от 01.05.2020 г. когато А. М. М. е подала декларация във връзка с обстоятелствата по собственото си осигуряване като самоосигуряващо се лице по реда на КСО, като декларацията на физическото лице не касаела по никакъв начин дейността на дружеството- жалбоподател. Сочи се, че „Ениуер и Радо“ ЕООД е регистрирано в Търговския регистър на 12.08.2013 г. и липсвали вписвания на обстоятелства, свързани с прекратяване дейността и откриване на производство по ликвидация. Не са били подавани и заявления по образец ГЗ за деклариране на липса на дейност за съответната отчетна година. Напротив, със заявление по образец Г2 с вх. номер 20210802141256 е било заявено обявяването в Търговския регистър на Годишния финансов отчет на дружеството за 2020 г. Според жалбоподателя преустановяването на дейността на „Ениуер и Радо“ ЕООД е временно и е свързано единствено с въведените в страната противоепидемични мерки, които засягат съществено туроператорите. Моли съда да отмени оспорвания акт. Ангажира писмени доказателства.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли съда да отмени обжалвания акт като незаконосъобразен по аргументи, развити в писмени бележки. Претендира разноски, съгласно списък.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, намира жалбата за неоснователна, а оспореният акт за законосъобразен. Моли съда да остави жалбата без уважение, по съображения изложени в писмен отговор по делото. Претендира разноски, съгласно списък по чл.80 ГПК. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Административният съд, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

„Ениуер и Радо“ ЕООД е подало Заявления за „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“.

Със заповед №ЗЦУ-529/19.03.2021 г. на Изпълнителния директор на Национална агенция за приходите е предоставена безвъзмездна финансова помощ с интензитет 100 % по схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.095 „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, по подадено заявление с №BG16RFOP002-2.095-2852/ 16.03.2021 г. /под номер 861/ /с референтен период 01.11.2019 г. - 31.01.2020 г. с деклариран оборот 95 929,00 лв./, в

размер на 9 592,90 лв.

Със заповед №З-ЦУ-1870/19.05.2021 г. на Изпълнителния директор на Национална агенция за приходите е предоставена безвъзмездна финансова помощ с интензитет 100 % по схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.095 „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, по подадено Заявление с № BG16RFOP002-2.095-2852/BG16RFOP002-2.097-4425 /под номер 97/ /референтен период: м.03/2019 г. и м. 02/2020 г. с деклариран оборот 122 758,00 лв./, в размер на 12 275,80 лв..

Със Заповед №ЗЦУ-3473/01.12.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, е възложено извършване на проверка на лицата, посочени в Приложение №1 неразделна част от заповедта, получили безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, по процедури №BG16RFOP002-2.095 „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“ и/или №BG16RFOP002-2.097 „Предоставяне на допълнителна информация във връзка с продължаване на подпомагането по процедура №BG16RFOP002-2.095“. Според заповедта при установяване на неправомерно получени средства, недължимо платени или надплатени суми да бъдат издадени актове за установяване на публични държавни вземания, като за целта оправомощава служители, посочени в Приложение №1. В списъка Приложение №1 е посочено и дружеството- жалбоподател „Ениуер и Радо“ ЕООД, като е определен орган по приходите, извършващ проверката- М. Г. Г., орган по приходите издаващ АУПДВ– Т. Т. И..

В хода на проверката, на 08.02.2022 г. с комуникация №BG16RFOP002-2.095-2852-R006 чрез ИСУН е изпратено Приложение 2 Уведомление по реда на АПК до „Ениуер и Радо“ ЕООД, с което на основание чл.26, ал.1 АПК във връзка с чл.26б от ЗМДВИП се уведомява дружеството, че е възложена проверка за установяване на неправомерно получени средства, недължимо платени или надплатени суми във връзка с предоставена безвъзмездна помощ по схема за набиране на заявления за подкрепа №BG16RFOP002-2.095 и/или №BG16RFOP002-2.097 „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020.

На 15.02.2022 г. е получен отговор и са представени справки и документи- Декларация за липса на друго публично финансиране по проект №BG16RFOP002-2.095-2852 и BG16RFOP002-2.097-4425; разходооправдателни документи за извършените разходи, таблици за извършено плащане; Договори с контрагенти; Аналитични регистри на извършените разходи; Информационни табели за участие в програмата.

На 16.02.2022 г. с комуникация №BG16RFOP002-2.095-2852-R007 е изпратено Приложение 1 Искане за представяне на документи и писмени обяснения до дружеството относно обектите, от които се осъществява дейността, с посочване на точен адрес и период на преустановяване на дейността.

На 23.02.2022 г. е получен отговор с представени: Декларация за преустановяване на дейността; Справка за средни цени на имоти; Лиценз за туроператор; Договор за наем на офис. В Декларация за преустановена дейност, подписана от представляващия дружеството, е декларирано, че: “О., от който фирмата осъществява туроператорската

си дейност, се намира на адрес: [населено място], кв. Г. Д., [жилищен адрес]. Дейността на фирмата е свързана с организиране на пътувания, която беше преустановена поради издадените заповеди за ограничения на пътувания от министъра на здравеопазването в периода 29.10.2020-31.03.2021 г.“

Представени са два екземпляра на Договор за наем от 23.01.2020 г., сключен между В. А. С.- наемодател и „Ениуер и Радо“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]- наемател, с предмет- НАЕМОДАТЕЛЯТ отдава на НАЕМАТЕЛЯ за възмездно ползване свой собствен недвижим имот, а именно: АПАРТАМЕНТ №77 в [населено място] 1404, жк Г. Д., [жилищен адрес]. Договорите се различават по една клауза- в единия е посочено в т.1.2. „Имотът по предходната точка ще се използва за живеене.“, в другия представен на 23.02.2022 г.- т. 1.2 „Имотът по предходната точка ще се използва за офис.“

При извършена проверка в Търговския регистър, е установено, че „Ениуер и Радо“ ЕООД е регистрирано на 12.08.2013 г. В последно подадената ГДД по чл. 92 от ЗКПО дружеството декларира код на основна дейност 7912 Туроператорска дейност. Притежава Удостоверение за регистрация №РК-01 -7169/29.10.2013 г. Представляващ дружеството е А. М. М.. Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 01.10.2013 г. При проверка в ИМ на НАП е констатирано, че представляващия дружеството- А. М., считано от 01.05.2020 г. е декларирала прекъсване на дейност, с входирана с №22000203805786 на 07.05.2020 г. декларация. Констатирано е, че за периода от 01.10.2015 г. до момента на проверката, не са установени данни за назначен персонал в дружеството. От ИМ на НАП е установено, че за дружеството е налична информация за осигуряването на лице- с код 12 като самоосигуряващо се лице чрез „Ениуер и Радо“ ЕООД до м.04.2020 г., включително. Към момента на извършване на проверката за представляващия на дружеството е налична информация в ИМ на НАП за внасяни осигурителни вноски за здравно осигуряване като безработно лице, съгласно подадена в НАП Декларация 7 “Данни за възникване на задължение за внасяне на здравноосигурителни вноски на основание чл. 40, ап. 5, т. 1 от Закона за здравното осигуряване” с Вх. №22000203809985 от 08.05.2020 г.

В резултат от извършената проверка, на 28.03.2022 г. е съставен от орган по приходите М. Г. Протокол за проверка за неправомерно получени средства, недължимо платени, надплатени суми и отчитане разходването на изплатената помощ по процедури №BG16RFOP002-2.095-2852 и BG16RFOP002-2.097-4425 на „Ениуер и Радо“ ЕООД. Със същия е прието, че следва да бъде издаден АУПДВ за надплатени суми и лихви общо- 23 924.04 лева.

Въз основа на така установеното от контролните органи, е издаден обжалвания Акт за установяване на публично държавно вземане № BG16RFOP002-2.095- 2852/28.03.2022 г., издаден от началник на сектор в Отдел „Проверки“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП П.- офис С. З.- Т. И., с който е установен: 1. размер на неправомерно получени средства, недължимо платени или надплатени суми–21 868,70 лв.; 2. Размер на дължима законна лихва по фаза 1 за периода от 30.02.2021г. до 28.03.2022г.– 991.35 лв. и по фаза 2 за периода от 21.05.2021г. до 28.03.2022г.– 1063.99 лв. В същия е прието, че дружеството не е допустим кандидат по процедурата, тъй като в хода на проверката е установено, че дейността на „ЕНИУЕР И РАДО“ ЕООД е преустановена дългосрочно, а не временно на база на издадените от министъра на здравеопазването заповеди на МЗ, считано от 01.11.2020 г. Освен това са нарушени условията за допустимост на разходите, а именно в хода на проверката е установено, че дружеството е включило в подадения отчет разходи, които не са свързани с дейността.

Изведен е извод, че поради представяне на два различни Договора за наем не можело да се установи, че посоченият обект е свързан с осъществяваната от дружеството дейност, поради което следните разходи на обща стойност 19 313.62 лева се считали за недопустими: наем- 7 275.00 лева; газ и вода- 938.62 лева; охрана- 150 лева; ремонтни услуги- 10 950 лева. Не били спазени и изискванията, разходите да са действително платени от страна на крайния ползвател на помощта.

Акт за установяване на публично държавно вземане № BG16RFOP002-2.095-2852/28.03.2022 г. е оспорен по административен ред жалба с вх. №53-06-2993/06.04.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от „ЕНИУЕР И РАДО“ ЕООД.

С Решение № АУПДВ-5/20.04.2022 г. на директора на ТД на НАП [населено място], на основание чл. 166, ал. 3 от ДОПК във връзка с чл. 97, ал. 1 от АПК, жалбата срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) с изх. №BG16RFOP002-2.095-2852/28.03.2022 г., издаден от Т. И. на длъжност началник сектор в НАП е оставена без уважение, като неоснователна.

Приети по делото са административната преписка и допълнително ангажираните с жалбата доказателства- платежни нареждания, фактури, Договор за текущ ремонт от 15.06.2021 г, ГФО за 2020 г., Извлечение от регистъра на туроператорите към Министерство на туризма.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна- адресат на оспорения акт и с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

При извършената проверка на законосъобразността на оспорения АУПДВ, съдът намира, че актът е издаден от компетентен орган, по смисъла на чл. 26б, ал. 5 ЗМДВИП– орган по приходите, нарочно определен с правомощия по издаване на АУПДВ, със Заповед № 3-ЦУ-3473/01.12.2021 г. на изпълнителния директор на НАП. Съгласно заповед №3-ЦУ-3473/01.12.2021 г. на ИД на НАП е делегирал на органи по приходите в съответствие с териториалната им компетентност правомощия да издават АУПДВ по чл. 166, ал. 2 от ДОПК по неправомерно получени средства, недължимо платени или надплатени суми във връзка с предоставена безвъзмездна финансова помощ по схема. Спазено е изискването за писмена форма, предвидено в чл. 59, ал. 2 от АПК, както и чл. 59, ал. 4 от АПК, акта съдържа правни и фактически основания за издаването му. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Неоснователен е довода на жалбоподателя за непредоставена възможност за участие в административното производство. Както бе посочено по- горе на 08.02.2022 г. с комуникация №BG16RFOP002-2.095-2852-R006 чрез ИСУН е изпратено Приложение 2 Уведомление по реда на чл.26, ал.1 АПК до „Ениуер и Радо“ ЕООД. Изискани са и са представени документи от страна на дружеството, поради което не е налице релевираното процесуално нарушение.

Относно материалната законосъобразност на акта:

Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал.1 от ДОПК, установяването на публични вземания се извършва по реда и от органа определен в съответния закон.

Съгласно чл.26б, ал.5 ЗМДВИП неправомерно получени средства, недължимо платени и надплатени суми се възстановяват ведно с лихвите по Закона за лихвите

върху данъци, такси и други подобни държавни вземания от датата на получаване на средствата до датата на възстановяването им. Вземанията за възстановяване са публични държавни вземания. Актовете по чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се издават от органи по приходите, оправомощени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

Предмет на оспорване в настоящото производство е Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ), с който на дружеството са определени задължения в размер на 21 868,70 лв. и лихви за периода от 22.03.2021 г. до 28.03.2022 г. - 991,35 лв. за първа фаза и за период 21.05.2021 г. - 28.03.2022 г. - 1 063,99 лв. за втора фаза или общо в размер на 23 924,04 лв. Същият е издаден на основание чл. 166 от ДОПК във вр. 26б от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение (ЗМДИП), обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците, Решение на Министерски съвет №947 от 18.12.2020 г. и ЗЦУ - 3473/01.12.2021 г. на ИД на НАП.

Съгласно чл. 26б, ал. 1 от ЗМДВИП, на микро, малки и средни предприятия, които в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването при извънредна епидемична обстановка са преустановили дейността си след 1 ноември 2020 г., се предоставят безвъзмездни средства в размер на процент от оборота им без ДДС за същия календарен период в рамките на периода от 1 март 2019 г. до 29 февруари 2020 г. включително, за срок до отпадането на съответното основание за преустановяване на дейността. За предприятия, които след 1 януари 2020 г. са започнали/възобновили дейност, която е преустановена в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването, безвъзмездните средства са в размер на процент от оборота им без ДДС за предходния месец на месеца, през който е преустановена дейността. Средствата по предходното изречение се предоставят за всеки от месеците до отпадане на съответното основание за преустановяване на дейността, като за непълнен месец безвъзмездните средства се предоставят пропорционално на дните от месеца.

В разпоредбата на чл. 26б, ал. 2 от ЗМДВИП е предвидено, средствата по ал. 1 да се предоставят на микро, малки и средни предприятия, отговарящи на критерии и по ред, определени от Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката. В процедура чрез подбор на проектни предложения може да участват и безвъзмездна финансова помощ може да бъде предоставена на лица, които нямат публични задължения по чл. 162, ал. 2, т. 1 и 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс преди 1 януари 2020 г., установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, или задълженията им са отсрочени, разсрочени или обезпечени, включително на лица, за които са налице основанията по чл. 54, ал. 1, т. 6 от Закона за обществените поръчки.

С Решение № 947 от 18.12.2020 г. на Министерски съвет е дадено съгласие Министерството на икономиката със средства по ОПИК, да обяви процедура на директно предоставяне с конкретен бенефициент - Национална агенция по приходите /НАП/. С решението на МС НАП е определена за администратор на помощта по мярка "Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки". Сключен е договор за безвъзмездна

финансова помощ, между НАП и Управляващия орган на ОПИК по проект BG16 RFOR002-2. 095 "Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки чрез прилагане на схема за подпомагане от НАП по ОПИК 2014 - 2020, въз основа на процедура чрез директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ.

Във връзка с одобрените с т. 3 на Решение № 947/18.12.2020 г. на МС, критерии и ред за предоставяне на помощта, и предвиденото в раздел "Вид процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ", изпълнителният директор на НАП одобрил Условия за кандидатстване и условия за изпълнение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма "Иновации и конкурентоспособност" 2014-2020, Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16 RFOR002-2. 095 "Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки", съдържащи подробни критерии и ред за предоставяне на помощта.

Според Условия за кандидатстване и условия за изпълнение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПИК, Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16 RFOR002-2. 095 "Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки", целта на процедурата е осигуряване на оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки, за преодоляване на икономическите последици.

Съдебната практика е непротиворечива по въпроса за задължителния характер на Условията за кандидатстване по съответната процедура за предоставяне на БФП. Процесните обществени отношения са предмет на регулация не от общите разпоредби на Глава Трета ЗУСЕСИФ, а от утвърдените от изпълнителния директор на НАП и въз основа на изричната законова делегация по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (Загл. доп. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) (обн., ДВ, бр. 28 от 24.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г.) (ЗМДВИППП) документи, сред които и цитираните в атакувания административен акт Условия за кандидатстване и изпълнение. Последните са влезли в сила, поради което са задължителни както за кандидатите, така и за органа, който ръководи административното производство.

На следващо място, по настоящата процедура не е предвидено извършването на техническа и финансова оценка и процедурата се провежда по опростени правила, в съответствие с чл. 21, ал.1, т. 2 ЗМДВИППП, като водещо значение има принципът на бързина. В т. 21 от Условията за кандидатстване изрично е посочено, че за финансиране ще бъдат предложени заявленията, които съответстват на критериите за подбор (оценка на административно съответствие и допустимост на заявленията), до изчерпване на финансовия ресурс по схемата.

В т. 11.1.4 "Критерии за допустимост на кандидатите" от горните Условия за кандидатстване е предвидено изискване, кандидатите да са преустановили или

ограничили дейността си в резултат на Заповеди с № № РД-01-626/27.10.2020 г., РД-01-655/13.11.2020 г., РД-01-677/25.11.2020 г., РД-01-718/18.12.2020 г., РД-01-20/15.01.2021 г., РД-01-52/26.01.2021 г. и РД-01-132/26.02.2021 г. на министъра на здравеопазването в търговските обекти, по отношение на които се заявява подкрепа, и да развият основна или допълнителна икономическа дейност (съгласно данни за 2019 г.) в един от посочените кодове/сектори съгласно Класификация на икономическите дейности (К. – 2008 – Приложение 3 към настоящите Условия). Следователно, за да получат подпомагане, кандидатите следва да отговарят на предварително зададените материалноправни предпоставки, в това число и на критериите за допустимост по т. 11.1.4 от Условията – да са преустановили или ограничили дейността си, както и да развият основна или допълнителна икономическа дейност (по данни за 2019 година) по някой от изрично описаните кодове/сектори съгласно Класификация на икономическите дейности: ...”79 „Туристическа агентска и операторска дейност; други дейности, свързани с пътувания и резервации”... В края на т. 11.1.4 е визирано, че допустими по настоящата процедура са единствено кандидати, чиито обекти са засегнатите вследствие на една или повече от 3. (Заповеди с №№РД-01-626/27.10.2020 г., РД-01-655/13.11.2020 г., РД-01-677/25.11.2020г., РД-01-718/18.12.2020 г., РД-01-20/15.01.2021 г., РД-01-52/26.01.2021 г. и РД-01-132/26.02.2021 г.).“ Т.е. за да е налице основание за подпомагане на лице, осъществяващо някоя от дейностите по К.-2008, посочени в Условията за подпомагане, е необходимо преустановяването да е на основание издадените от министъра на здравеопазването заповеди за въвеждане/продължаване на временни противоепидемични мерки на територията на Република България за периода от 01.11.2020 г. до 30.04.2021г.

Жалбоподателят е юридическо лице, регистрирано съгласно ТЗ и отговаря на изискванията за микро, малко или средно предприятие по смисъла на Закона за малките и средните предприятия (ЗМСП). Извършваната от „Ениуер и Радо“ ЕООД дейност отговаря на дейности по К.-2008, посочени в Условията за подпомагане, а именно код 7912 „Туроператорска дейност”, както и няма данни за изискуеми публични задължения, както и нарушения или задължения, визирани в чл. 54, ал. 1, т. 6 от Закона за обществените поръчки. Безспорно е също, че одобрената БФП е изплатена на жалбоподателя.

Спорен е въпроса дали дейността на дружеството е била преустановена в резултат на издадените от министъра на здравеопазването заповеди, както твърди жалбоподателя или дейността е била преустановена дългосрочно на 01.05.2020 г., а не временно на база заповедите на МЗ, както и е приел органа, издал оспорения акт.

В т. 11.2 „Критерии за недопустимост на кандидатите“, от Условията и в частност в б “д“ е визирано, че потенциалните кандидати не могат да участват в схемата за набиране на заявления и да получат безвъзмездна финансова помощ, в случай че са преустановили дейността си. В разяснение към тази точка е

посочено, че разпоредбата касае обекти, които дългосрочно са преустановили дейност, а не касае разпоредбата на чл. 26б от ЗМДВИП, където се касае за временно преустановяване на дейност. Във връзка със Заповед на МЗ №РД-01-626/27.10.2020 г. е определен и период на преустановяване на дейността от 01.11.2020 г., тъй като съгласно чл. 26 б, ал. 1 от ЗМДВИП изрично е посочено, че помощ може да се предоставя на: "...предприятия, които в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването при извънредна епидемична обстановка са преустановили дейността си след 1 ноември 2020 г..."

По делото е безспорно, което се потвърждава и чрез справка в Търговския регистър е, че търговско дружество „Ениуер и Радо“ ЕООД е регистрирано на 12.08.2013 г. Видно от ТР от тази дата и до настоящия момент като управител на дружеството е вписана А. М. М.. Действително, видно от справка за история на осигуряването като самоосигуряващо се лице на А. М. М., на 12.04.2016 г. е входирана декларация от същата, с начало на осигуряването 11.04.2016 г. , наименование на осигурител „Ениуер и Р.“ упражнявана дейност– собственик на ЕООД, статус- „Активен с осигуряване“. В справката е отразено, че на 07.05.2020 г. е подадена декларация- за прекъсване на дейност, от 01.05.2020 г. „Прекъснал дейност“. Тази справка обаче касае статуса на М. като самоосигуряващо се лице, а не води автоматично до извод, че дружеството е с дългосрочна преустановена дейност, както е приел органа. Отрицателните факти не се нуждаят от доказване, а в случая липсват данни за прекратяване на дружеството, за подаване на заявления за липса на дейност за съответната година. В случая е подаден ГФО за годината към 31.12.2020 г., приложен към делото, както и са приети като доказателства Договори с контрагенти; Аналитични регистри на извършените разходи; Информационни табели за участие в програмата ВЕЖ ГИ КЛАСЬОРА !!!!. Освен това, още в хода на административното производство жалбоподателят е представил декларация за преустановена дейност, в която е декларирано, че офисът, от който фирмата осъществява туроператорската си дейност, се намира на адрес: [населено място], кв. Г. Д., [жилищен адрес] като дейността на фирмата е свързана с организиране на пътувания и е била преустановена поради издадените заповеди за ограничения на пътувания от министъра на здравеопазването в периода 29.10.2020-31.03.2021 г.

Предвид това, съдът намира, че при съвкупен анализ на приетите по делото доказателства не се доказва тезата на административния орган, че дейността на дружеството не е била преустановена временно в резултат на издадените от министъра на здравеопазването заповеди, а била преустановена дългосрочно на 01.05.2020 г.

На следващо място, спорна е констатацията на органа относно нарушени условията за допустимост на разходите- дружеството включило в подадения отчет разходи не свързани с дейността си.

В условията за кандидатстване, освен критерии за допустимост, респ.

недопустимост, подробно са разписани и допустимите Съответно недопустимите за финансиране дейности, критерии за разходи, начина на подаване на заявления документи, които да бъдат подадени и др.

Съгласно т. 14.1.1 от Условието, за да бъдат допустими разходите по настоящата схема за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, трябва да са необходими за изпълнението на заявлението за подкрепа и да отговарят на принципите за добро финансово управление - икономичност, ефикасност и ефективност на вложените средства.

В т.14.1.7 „Условия за допустимост на разходите“ от Условието, е заложено, че за да бъдат допустими разходите по настоящата схема за предоставяне на БФП, трябва да отговарят на следните условия: да могат да се установят и проверят, да бъдат подкрепени от оригинални разходнооправдателни документи.

В случая няма спор, че дружеството е подало Отчетен документ от краен ползвател на помощта по схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.095 „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 с рег. №BG16RFOP002-2.095-2852-R005 на 10.09.2021 г. Отчетени са разходи за ремонтни услуги, наем, счетоводни услуги, охрана, газ, вода, реклама и командировка на обща стойност 21 868,70 лв. Отчетените разходи са за обект с предназначение за „офис“ на дружеството, находящ се в [населено място], жк Г. Д., [жилищен адрес].

Настоящият съдебен състав намира за неправилен извода на административния орган, че липсват доказателства, установяващи, че недвижимият имот, собственост на физическо лице В. А. С., находящ се в [населено място], жк Г. Д., [жилищен адрес] е бил ползван за офис на „Ениуер и Радо“ ЕООД. Фактът, че жалбоподателят е представил два екземпляра на Договор за наем от 23.01.2020 г., сключен между В. А. С.- наемодател и „Ениуер и Радо“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]- наемател, различаващи се по това, че в т.1.2. от единия договор е записано, че имотът ще се използва за живеене, а в другия, че имотът ще се използва за офис, не влече автоматично до извод, че реално е ползван за живеене, а не за офис. Декларираното, че офисът, от който фирмата осъществява туроператорската си дейност, се намира на адрес: [населено място], кв. Г. Д., [жилищен адрес] като дейността на фирмата е свързана с организиране на пътувания, се подкрепя от приетите по делото писмени доказателства- банкови платежни нареждания за кредитен превод, видно от които именно търговското дружество „Ениуер и Радо“ ЕООД /ANYWHERE AND RADO EOOD/- наредител е платил на В. С.- получател конкретните суми, като в графа „основание“ е отразено, че е наем за съответния месец. Наред с това, са ангажирани платежни нареждания за авансово удържан данък. В тази насока са и представените от жалбоподателя счетоводни документи /фактури, платежни нареждания, дебитни известия, изравнителни протоколи/, за извършени плащания за разходи за консумативи- газ за същия недвижим имот, с кл.н-р:9633871, аб.н-р: [ЕГН], с наредител ANYWHERE AND RADO EOOD и

получател- ОВЕРГАЗ МРЕЖИ АД; вода- за същия имот, с клиентски номер: [ЕГН] /на името на В. С./, с платец- ANYWHERE AND RADO EOOD и получател- Софийска вода АД. Налични по делото са и счетоводни документи относно заплатени разходи за охрана от страна на „Ениуер и Радо“ ЕООД. Ангажирани са от страна на „Ениуер и Радо“ ЕООД и разходно- оправдателни документи /фактури, платежни нареждания/ във връзка с ремонтни дейности за обект- [населено място], кв. Г. Д., [жилищен адрес] в изпълнение на Договор за текущ ремонт от 15.06.2021 г., сключен между „Ениуер и Радо“ ЕООД и „Българска Пейрол Компания“ ЕООД. Предмет на договора е извършване на СМР дейности, на стойност 10 835 лева. Приложен е и Протокол за приемане и предаване на извършени строително- монтажни работи от 20.08.2021 г. При това положение, следва да се приеме, че частните документи ангажирани от жалбоподателя, намират доказателствена опора в приложените банкови платежни нареждания, които са с достоверна дата.

Предвид изложеното, съдът намира, че по делото се установи, че посоченият апартамент 77 се е ползван от „Ениуер и Радо“ ЕООД като офис на дружеството, във връзка с който са свързани и редица разходи. Цитираният от административния орган в АУПДВ чл. 38, ал. 8 от ЗУТ не е приложим към спецификата на настоящия казус и не може да послужи като самостоятелно основание, въз основа на който да се направи извод, че имотът не се ползва като офис. Законът не предвижда специални изисквания относно характеристиките и предназначението на имота, от който се осъществява дейността на туроператорите. Промяна на предназначение на недвижим имот и наличие на съгласие на етажни собственици са процедури по други специални закони, които биха имали значение за ангажиране на административната отговорност на собственика на имота, но остават извън компетентността на обхвата на проверката, която извършва НАП по процедури BG16RFOP002-2095 и BG16RFOP002-2.097. Релевантно в случая е не предназначението на самия имот, а дали същият се е ползвал от дружеството- жалбоподател във връзка с осъществяваната от него дейност, което в случая се установи.

Като е достигнал до противоположния извод при издаване на оспорения АУПДВ, административният орган незаконосъобразно е приел, че заплатената финансова помощ, се явява недължимо платена.

Оспореният АУПДВ противоречи и на целта на закона, която е да се осигури оборотен капитал на микро, малки и средни предприятия, засегнати от временните противоепидемични мерки за преодоляване на икономическите последици. В резултат на въведените ограничения относно дейността им тези предприятия, като процесните, са загубили значителна част или изцяло възможността за приходи, като същевременно понасят разходи, необходими за съществуването им.

Следва да се има предвид, че както в Р. № 947/18.12.2020 г., така и в УКУИ е посочено, че "Безпрецедентната обстановка изисква своевременно предприемане на мерки, чрез които да се окаже адекватна подкрепа на

засегнатите икономически субекти". При това положение, следва да се приеме за установено, че "засягане" е налице във всеки случай, в който има неблагоприятно въздействие върху правната сфера на адресат на въведените противоепидемични мерки.

По изложените съображения, оспореният АУПДВ се явява незаконосъобразен, издаден в противоречие със закона и с неговата цел– основания за оспорването му по чл. 146, т. 4 и 5 от АПК. Оспорването е основателно, поради което на основание чл. 172, ал. 2 от АПК обжалвания акт за установяване на публично държавно вземане следва да се отмени от съда.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 1697.26 лв. от които: 200 лв. държавни такси и 1 497.26 лв. заплатеното адвокатско възнаграждение. Предвид фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на упълномощения адвокат и обстоятелството, че заплатеното адвокатско възнаграждение е близо до минималния размер по чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение. *Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът*

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане № BG16RFOP002-2.095- 2852/28.03.2022 г., издаден от началник на сектор в Отдел „Проверки“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП П.- офис С. З., потвърден с Решение № АУПДВ-5/20.04.2022 г. на директора на ТД на НАП [населено място], с който по отношение на „Ениуер и Радо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място], е установено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 21 868,70 лв., ведно с лихви в размер на 2 055,34 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, [населено място], да заплати на „Ениуер и Радо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място], разноски по делото в размер на 1697.26 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: